

Sygn. akt III AUa 1066/13

POSTANOWIENIE

Dnia 21 maja 2014 r.

Sąd Apelacyjny w Szczecinie - Wydział III Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSA Anna Polak
Sędziowie:	SSA Zofia Rybicka - Szkibiel (spr.) SSO del. Beata Górska

po rozpoznaniu w dniu 21 maja 2014 r. na posiedzeniu niejawnym

sprawy **G. Z.**

przeciwko **Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.**

o podjęcie wypłaty emerytury

na skutek apelacji organu rentowego

od wyroku Sądu Okręgowego w Szczecinie VII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

z dnia 16 września 2013 r. sygn. akt VII U 703/13

p o s t a n a w i a :

umorzyć postępowanie apelacyjne.

SSO del. Beata Górska SSA Anna Polak SSA Zofia Rybicka – Szkibiel

Sygn. akt III AUa 1066/13

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 16 września 2013 roku Sąd Okręgowy w Szczecinie, VII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych zmienił zaskarżoną decyzję organu rentowego z dnia 14.03.2013 roku przyznając ubezpieczonej G. Z. prawo do wypłaty emerytury od chwili jej zawieszenia.

Apelację od powyższego wyroku wniósł organ rentowy zaskarżając orzeczenie w całości i domagając się jego zmiany poprzez oddalenie odwołania oraz przyznanie kosztów zastępstwa procesowego za II instancję.

W dniu 16 maja 2014 roku organ rentowy wniósł pismo procesowe w którym oświadczył, że cofa apelację od wyroku z dnia 16 września 2013 r..

Sąd Apelacyjny zważył co następuje:

Zgodnie z dyspozycją art. 391 § 2 zdanie pierwsze k.p.c. w razie cofnięcia apelacji Sąd II instancji umarza postępowanie apelacyjne i orzeka o kosztach jak przy cofnięciu pozwu. W sprawach z zakresu prawa pracy i ubezpieczeń społecznych dopuszczalność cofnięcia apelacji określa art. 469 k.p.c., zgodnie z którym sąd uznaje za niedopuszczalne cofnięcie środka odwoławczego także wtedy, gdy czynność taka naruszałaby słuszny interes ubezpieczonego.

Zdaniem Sądu Apelacyjnego w rozpoznawanej sprawie brak jest okoliczności, które sprzeciwiałyby się cofnięciu apelacji przez organ rentowy. Sąd Okręgowy

w szczególności wypowiedział się o zasadności żądania odwołania, potwierdzając prawo ubezpieczonej do wypłaty zawieszzonego świadczenia emerytalnego za sporny okres i wyjaśnił, że przepisy art. 28 ustawy z dnia 16 grudnia 2010 r. o zmianie ustawy o finansach publicznych oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. Nr 257, poz. 1726, z 2011r., Nr 291, poz. 1707) w związku z art. 103a ustawy emerytalnej, nie mają zastosowania do ubezpieczonej, gdyż uzyskała prawo emerytalne w dniu 01.07.2009 roku, tj. w okresie od 8 stycznia 2009 roku do 31 grudnia 2010 r., kiedy nie było obowiązku rozwiązania stosunku pracy

z dotychczasowym pracodawcą w celu realizacji nabytego prawa do emerytury.

W ocenie Sądu Apelacyjnego w niniejszej sprawie nie ma podstaw, aby uznać oświadczenie organu rentowego o cofnięciu apelacji, złożone po dokonaniu analizy sprawy za czynność naruszającą prawo oraz słuszny interes ubezpieczonej (art. 469 k.p.c.).

Mając na uwadze powyższe, Sąd Apelacyjny na podstawie art. 391 § 2 k.p.c. umorzył postępowanie apelacyjne.

SSO del. Beata Górska SSA Anna Polak SSA Zofia Rybicka – Szkibiel